Met de spoorbrug in handen konden de Duitsers tegenover Gennep op de westelijke oever van de Maas, noord- en zuidwaarts uitzwermend, de Nederlandse verdedigingslinie een eindweegs oprollen. Aan de spoorbrug hadden zij, hoewel zij die met bielsen geschikt maakten voor ander verkeer, niet voldoende; dicht er bij begonnen zij met het slaan van een pontonbrug – die was vooral nodig voor de 9de *Panzer-Division* waarvan de honderdvijftig tanks die vrijdag uit Duitsland kwamen aanrollen.

Behalve de spoorbrug te Gennep gingen alle bruggen over de Maas tijdig de lucht in. In ons vorig deel beschreven wij, hoe dat bij de verkeersbrug en de spoorbrug te Roermond (beide object van aanslagen door detachementen van de *Abwehr*) nog maar op het nippertje gelukte; de spoorbrug ging de lucht in terwijl er zich al Duitsers op bevonden. Hetzelfde geschiedde bij de naast elkaar liggende spoor- en verkeersbruggen te Venlo. Een gemotoriseerde groep Duitse pioniers had opdracht, die bruggen op of kort na *X-Zeit* in handen te krijgen – zij bereikte ze evenwel eerst een minuut of twintig later. Toen wist men aan Nederlandse zijde reeds dat de bruggen in Roermond vernield waren. De Venlose bruggen hadden electrische ontsteking: één druk op de knop was voldoende om ze de lucht in te laten gaan. Een sergeant aan de westelijke oever zag een aantal verdachte personen in onduidelijk uniform de bruggen opkomen, kon met zijn kijker zien hoe er een soldaat naar de ontstekingskast omhoog klom, wachtte niet op nadere orders, maar rende zijn bunker in en drukte op de knop. De bruggen sprongen de lucht in met achttien Duitsers er op van wie er tien sneuvelden. De pantsertrein die de spoorbrug had moeten passeren, kwam niet verder dan het station Venlo. Meteen werd druk gevuurd. De compagnie die op de westelijke oever bij de gesprongen bruggen in stelling moest gaan, werd in Blerick tegenover Venlo in de kazerne verzameld, 'velen raakten overstuur zodat de compagniescommandant krachtig de orde moest herstellen.'[1] De Duitse aanslag was mislukt.

Dan waren er, verder stroomafwaarts (zie kaart X op pag. 75), nog twee andere spoorbruggen: bij Mook (spoorlijn Nijmegen-Venlo) en bij Ravenstein (spoorlijn Nijmegen-Den Bosch) en één verkeersbrug: bij Grave. Die bij Mook sprong om 4 uur 30,[2] die bij Ravenstein om 5 uur 15, die bij Grave (door onbegrijpelijk en gevaarlijk talmen van de plaatselijke commandant) pas om 6 uur 45.[3] Op geen van die drie bruggen hadden de Duitsers aanslagen voorbereid.

[1] (Sectie krijgsgeschiedenis) V. E. Nierstrasz: *De verdediging van Noord-Limburg en Noord-Brabant, mei 1940* (1953), p. 94, 96–97. Verder aan te halen als Nierstrasz: *Noord-Limburg en Noord-Brabant.* [2] A.v., p. 179. [3] A.v., p. 233.